

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 czerwca 2010 r. (sprawa R 1543/2009-1) dotyczącą wniosku skarżącej o przywrócenie stanu poprzedniego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście pozbawiona podstawy prawnej.
- 2) ara AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 9 września 2011 r. — Bides przeciwko OHIM Manasul Internacional (BIESUL)

(Sprawa T-597/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Uchylenie decyzji izby odwoławczej — Następczy brak przedmiotu sporu — Umorzenie postępowania)

(2011/C 331/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bides, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: E. Manresa Medina, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Manasul Internacional, SL

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 września 2010 r. (sprawa R 1519/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Manasul Internacional, SL a Bides, SL

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 9 września 2011 r. — Bides przeciwko OHIM Manasul Internacional (LINEASUL)

(Sprawa T-598/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Uchylenie decyzji izby odwoławczej — Następczy brak przedmiotu sporu — Umorzenie postępowania)

(2011/C 331/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bides, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: E. Manresa Medina, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Manasul Internacional, SL (Ponferrada, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 września 2010 r. (sprawa R 1520/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Manasul Internacional, SL a Bides, SL

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2011 r. — Bułgaria przeciwko Komisji

(Sprawa T-335/11)

(2011/C 331/45)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Republika Bułgarii (przedstawiciele: Tsvetko Ivanov i Elina Petranova)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 2517

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 2517 (¹), w zakresie w jakim dotyczy ona Republiki Bułgarii, lub posiłkowo,

- obniżenie korekty wynoszącej 10 % zastosowanej do wydatków z tytułu jednolitej płatności powierzchniowej w ramach EFRG do wysokości 5 % oraz obniżenie korekty wynoszącej 10 % w ramach EFRROW, priorytet 2 („poprawa środowiska i obszarów wiejskich”) bułgarskiego programu rozwoju obszarów wiejskich do wysokości 5 % i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 4 zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 ⁽²⁾

Po pierwsze, Republika Bułgarii twierdzi, że Komisja nie wykazała naruszenia przez nią przepisów unijnych. W zaskarżonej decyzji Komisja zaproponowała korekty wynoszące 10 % w odniesieniu do wydatków z tytułu jednolitej płatności obszarowej i priorytetu 2 („poprawa środowiska i obszarów wiejskich”) bułgarskiego programu rozwoju obszarów wiejskich z powodu niedociągnięć w funkcjonowaniu LPIS-GIS, skutkujących niemożnością przeprowadzenia kluczowych kontroli, co wskazuje na poważne braki w systemie kontroli, które z kolei pociągnęły za sobą ryzyko poważnych strat dla funduszu. Zaproponowana została poza tym korekta wynosząca 5 % w odniesieniu do uzupełnienia płatności bezpośrednich z powodu wspomnianych niedociągnięć w funkcjonowaniu systemu LPIS-GIS. Skarżąca przedstawia szereg faktów i danych co do przeprowadzonych urzędowych kontroli krzyżowych i kontroli na miejscu, które jej zdaniem podważają twierdzenia Komisji.

Po drugie, skarżąca utrzymuje, że Komisja nie dokonała prawidłowej oceny charakteru i wagi naruszenia, ustalając kwoty wyłączone z finansowania. Podnosi ona w tym względzie, że kontrole kluczowe zostały przeprowadzone w sposób jeszcze bardziej szczegółowy niż wymagają tego właściwe przepisy i że wniosek Komisji co do braku takich kontroli nie odzwierciedla rzeczywistego stanu systemów kontroli w Republice Bułgarii.

Po trzecie, skarżąca podnosi, że ryzyko szkody dla budżetu Unii nie zostało ocenione prawidłowo. Uważa ona, że Komisja dopuściła się błędów co do finansowych skutków naruszenia przepisów unijnych, i powołuje się przy tym na sprawozdanie końcowe organu arbitrażowego w sprawie 10/BG/442, gdzie wyraźnie wskazano, że władze bułgarskie skontrolowały na miejscu trwałe użytki zielone w 100 %.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

Zdaniem skarżącej zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005 oraz ustanowionym przez Trybunał wymogiem, że wysokość korekty powinna być związana jednoznacznie z prawdopodobną stratą Unii, korekta finansowa powinna być proporcjonalna do stwierdzonych nieprawidłowości i ryzyka

dla budżetu Unii. Korekty nałożone w niniejszym przypadku wykraczają ponad to, co jest odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celu procedury rozliczenia rachunków, wobec czego powinny zostać obniżone.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady pewności prawa

Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę pewności prawa, ponieważ nie przestrzegła wytycznych wydanych przez nią samą w dokumencie VI/5530/97 ⁽³⁾. Ponieważ władze bułgarskie przeprowadziły kontrole kluczowe, Komisja powinna była na podstawie tego dokumentu przyjąć korekty wydatków zgodnie z uregulowaniem jednolitej płatności obszarowej i wydatków na priorytet 2 („poprawa środowiska i obszarów wiejskich”) bułgarskiego programu rozwoju obszarów wiejskich w wysokości 5 %, a nie 10 %.

Poza tym skarżąca uważa, że przepisy przywołane przez Komisję w celu ustanowienia trzech reguł, co do których twierdzi ona, że nie były przestrzegane przez Republikę Bułgarii, przewidują określone obowiązki państw członkowskich, które różnią się jednak od reguł przytoczonych w oficjalnym komunikacie. Dwie z trzech wymienionych reguł zdaniem skarżącej nie tylko nie są w odnośnych rozporządzeniach wyraźnie przewidziane, ale też brak jest jasnych kryteriów oceny dla ich zastosowania. W przypadku trzeciego kryterium brak jest jasnych kryteriów oceny dla jego zastosowania. Republika Bułgarii utrzymuje, że spełniła wymogi art. 26 rozporządzenia nr 796/2004 ⁽⁴⁾.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE

Zaskarżona decyzja powoduje wyłączenie z finansowania przez Unię Europejską wydatków Republiki Bułgarii w wysokości 24 543 106,87 EUR. W obliczu negatywnych skutków wydanej decyzji dla kraju Republika Bułgarii ma istotny interes w tym, aby uzyskać od Komisji należycie uzasadnione wyjaśnienia powodów nałożenia korekt finansowych. Skarżąca twierdzi, że Komisja nie przedstawiła wystarczająco jasno i jednoznacznie powodów nałożenia korekt i tym samym nie wypełniła swojego obowiązku uzasadnienia zaskarżonej decyzji względem Republiki Bułgarii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102, s. 33.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

⁽³⁾ Wytyczne dotyczące obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczaniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 18).